

[Thisted Knudsen.]

ikke leve af at låne eller sælge, men af at producere på denne jord. Det måtte derfor efter vor opfattelse også være udgangspunktet, når vi rimeligt og fornuftigt skulle bedømme virkningerne af den 13. alm. vurdering.

Så kom regeringens lovforslag i oktober måned. Og da vi havde set dem nøje efter, blev vi egentlig bange, fordi vi udmærket vel kunne se, at disse forslag, der ganske vist byggede på det kommunale selvstyre, kunne og ville åbne sluser for forøgede urimelige beskatninger af fast ejendom, både i by og på land. Vi vidste også, at kommunerne stod foran en udgiftsekspllosion af en sådan art, at vi i dag må forhøje de kommunale budgetter — det ved alle de medlemmer, der har med kommunalstyre at gøre — amtskommunerne med 50 pct., købstadkommunerne, siger borgmester Woldhardt Madsen, med 20-25 pct. Vi vidste godt, hvad både de nye vurderinger og udgiftsstigningerne i kommunerne til sidst kunne føre til.

Så prøvede vi på under udvalgsbehandlingen sammen med det konservative folkeparti — i fuld enighed, det erkendes — at overtale regeringspartiet først og fremmest til at se noget anderledes på dette problem. Jeg må næsten sige det på den måde, at vi følte indenrigsministeren på tænderne; men det hjalp ikke, og vi måtte under denne udvalgsbehandling med hr. Holger Eriksen som formand — der jo var afvisende hver eneste gang — erkende: her er intet at gøre; disse forslag skal ophøjes til lov. Der var ikke mulighed for ændring af nogen som helst beskaffenhed under den udvalgsbehandling. Det har jeg lov til at sige; det var sagens realitet.

Dér stod vi altså med saglige argumenter og med en frygt for, hvad der nu egentlig skulle og ville ske. Og så havde vi kun en smal sti tilbage, meget smal, og det var da klart, at for os, der ikke ville ud i en urimelig beskatning af faste ejendomme, måtte det veje tungt, hvis man kunne komme igennem på en eller anden måde på dette område; så kunne man diskutere, på hvilken måde man kunne komme igennem.

Nu kan man spørge: hvad opnåede specielt venstre i den givne situation, når man

tager det store forlig i betragtning, hvor dog de faste skatter er noget aldeles afgørende, hvad nåede vi? Vi nåede, som borgmesteren i Ballerup, hr. Ove Hansen, har sagt, at vi i hvert fald i det store og hele fik neutraliseret de faste skatter i finansåret 1966-67, og at de regler, som havde været gældende i 1965-66, stort set skulle fortsætte uændret 1 år.

Så kan man spørge, hvad betyder ét år i denne forbindelse? Jeg skal indrømme, at det kommer an på meget. Det betyder efter min opfattelse, at man får mulighed for at drøfte problemet meget mere intensivt, end vi har gjort det indtil nu. Man får mulighed for at se problemet i forbindelse med en samlet skattereform. Jeg personlig mener, at det er problemer, der egentlig bør løses i forbindelse med forholdet mellem de direkte og de indirekte skatter, og da må man også se på, hvilket beskatningssystem vi egentlig skal have i fremtiden. Det gælder boligen, og det gælder landbrugsjorden. Jeg har sagt fra denne talerstol meget ofte, at man kommer til at revidere sin opfattelse af, hvordan man skal beskatte landbrugsjorden i Danmark. Der er ikke nye kroner at hente dér i kraft af, at jorden pr. tønde land giver mere. Hvis man i dag havde forøget skatterne, skulle man tage dem ud af en i forvejen sparsom fortjeneste, og det kan nu ikke være rimeligt. Vi nåede altså det, at vi kan se på hele dette meget store problem, når man skal have en skattereform, der rækker ind i fremtiden.

Det, der egentlig har miskrediteret det høje ting, er, at man laver skatter hver anden måned. Det er jo det, der nedbryder respekten for folketinget. Derfor hører jeg til dem, der mener, at hvis vi vil skabe respekt om vor politik også på dette område, så skal vi frem til et skattesystem, hvor vi ikke ændrer noget hver anden dag, og når man skal nå det, så skal de faste skatter med, og så kommer man til at tage nye og friske betragtninger med ind i overvejelserne, og så må vi finde frem til et grundlag, der skaber ligeret, men som også tager hensyn til det, der skal tages hensyn til.

Hr. Ove Hansen har gjort en lang række bemærkninger om de rent tekniske ændringer. Nu kommer vi måske ud for, at man siger, at dette lovforslag ikke vil hjælpe,